

Váš dopis zn. 6349/2023/261/Ja
Ze dne 21. března 2024
Naše zn. 14484/2024-SŽ-OR OVA-ST OLC
Listů/příloh 1/0

Vyřizuje Ing. Věra Chmelíčková
Mobil +420 725 389 945
E-mail Chmelickova@spravazeleznic.cz

Datum 3. dubna 2024

Krajský úřad Zlínského kraje
prostřednictvím
Městský úřad Luhačovice
nám. 28. října 543
763 26 Luhačovice

Odvolání státní organizace Správa železnic do rozhodnutí MÚ Luhačovice, sp. zn. 6349/2023/261/Ja, č. j. MULU – 11407/2024/26/JaM ze dne 21. 3. 2024

Správě železnic, státní organizaci (dále jen „Správa železnic“), bylo dne 22. 3. 2024 doručeno do datové schránky rozhodnutí Městského úřadu Luhačovice (dále jen „MÚ Luhačovice“), sp. zn. 6349/2023/261/Ja, č. j. MULU – 11407/2024/26/JaM ze dne 21. 3. 2024 (dále jen „Rozhodnutí“), kterým bylo rozhodnuto o žádosti Správy železnic ze dne 16. 5. 2023 (!!!) dle ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb., a to tak, že žádost se zamítá.

Správa železnic se neztotožňuje se závěry MÚ Luhačovice obsaženými v Rozhodnutí, má za to, že MÚ Luhačovice v rámci průběhu správního řízení a v rámci vydaného Rozhodnutí nezohlednil ustanovení zákona č. 13/1997 Sb. a zákona č. 500/2004 Sb., když reálně vedl řízení s osobami, které dle právní úpravy vůbec nebyli účastníky řízení, když se necítil být vázán závaznými stanovisky a rozhodl v přímém rozporu s těmito, aniž by rozpor jakkoli odůvodnil, když nerespektoval zákonné vymezení lhůt pro vedení správního řízení a když MÚ Luhačovice reálně vůbec neaplikoval ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb., které mu stanoví závazný postup v řízení, který nerespektoval, jako by ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb., buď nečetl, nebo nepochopil.

Z naznačených důvodů považuje Správa železnic jak vlastní Rozhodnutí, tak mu předcházející správní řízení a aplikované procesy za rozporné s příslušnými ustanoveními zákona č. 13/1997 Sb., a zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, kdy konkrétní důvody pro naznačené závěry vymezíme následně v rámci jednotlivých odvolacích bodů.

S ohledem na naznačené a pro důvody, jak uvedeno níže podává Správa železnic proti shora uvedenému Protokolu v zákonem stanovené lhůtě 15 dní, když k doručení Protokolu k rukám Správy železnic došlo dne 22. 3. 2024, postupem dle ustanovení § 81 a násl. zákona č. 500/2004 Sb., následující

o d v o l á n í

Jako odvolací důvody uvádíme následující:

1)

Správní orgán obdržel návrh Správy železnic dne 16. 5. 2023, oznámení o zahájení řízení zaslal správní orgán dne 29. 9. 2023 a rozhodl dne 21. 3. 2024.

Dle ustanovení § 44 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád (dále jen „SŘ“) je řízení o žádosti zahájeno dnem, kdy návrh došel na věcně a místně příslušný správní orgán.

Dle ustanovení § 6 odst. 1 SŘ vyřizuje správní orgán věci bez zbytečných průtahů, úkony činí, ve smyslu odstavce 2, ve lhůtě přiměřené.

Dle ustanovení § 71 SŘ vydá správní orgán rozhodnutí bez zbytečného odkladu, jinak ve lhůtě 30 dní, kterou lze prodloužit z důvodů dle odst. 3.

Oznámil-li správní orgán zahájení řízení až 29. 9. 2023, tedy více než 4 měsíce poté, co bylo řízení zahájeno a zjevně až minimálně 2 měsíce poté, co měl dle právní úpravy všechny podklady potřebné k rozhodnutí (druhé závazné stanovisko obdržel nejpozději 12. 7. 2023), nepostupoval v souladu s ustanovením § 6 SŘ, když způsobil zcela neopodstatněné prodlevy v řízení, když čtyřměsíční lhůta k výpravě prostého oznámení je jistě zcela zjevně nepřiměřená.

Rozhodl-li správní orgán až dne 21. 3. 2024, tedy za 10 měsíců poté, co bylo řízení zahájeno, postupoval i v rozporu s ustanovením § 71 SŽ, když svým postupem opět způsobil nezákonné prodlevy v řízení, když zcela neodpovídající délku řízení ani nikterak neodůvodnil.

Postup správního orgánu v rámci vedení řízení byl z hlediska lhůt pro realizaci úkonů stanovených právními předpisy zcela zjevně nezákonný.

2)

Ustanovení § 37a odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., vymezuje účastníky řízení o povolení zrušení přejezdu taxativně a to: vlastníka pozemní komunikace, vlastníka dráhy a obec, na jejímž území se rušený přejezd nachází.

K uvedenému lze citovat text důvodové zprávy, k naznačenému ustanovení, kdy sněmovní tisk č. 673/0, kterým byla předložena vládní novela zákona, schválená jako zákon č. 403/2020 Sb., k účastenství v řízení dle § 37a zákona č. 13/1997 Sb., uvádí: „Navržená úprava se dotýká rovněž účastenství v řízení. Vzhledem k tomu, že všechny skutečnosti, které budou rozhodující při posuzování, zda zrušení přejezdu lze či nelze povolit, budou silničnímu správnímu úřadu známy z jeho vlastní činnosti, případně budou vyplývat ze závazných stanovisek, a žádné další skutečnosti nebude možné zohlednit, navrhuje se, aby účastníky řízení byli pouze vlastník pozemní komunikace, vlastník dráhy a obec, na jejímž území se rušený přejezd nachází.”

I z textu důvodové zprávy, co by výkladové pomůcky, lze tedy dovodit, že výčet účastníků řízení je uzavřený, jiné subjekty účastníky řízení nejsou.

Správní orgán postupoval v přímém rozporu s ustanovením § 37a odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb. a okruh účastníků si vymezil dle vlastní vůle.

Správa železnic nepovažuje postup správního orgánu, který nerespektuje právní úpravu a správní řízení vede bez ohledu na zákonem stanovený okruh účastníků za zákonný, když nepochybně správní orgán je zákonem vázán.

Správní orgán vedl řízení i se subjekty, které dle právní úpravy neměly být účastníky správního řízení, postupoval v rozporu s ustanovením § 37a zákona č. 13/1997 Sb., a založil nad to zjevnou zmatečnost řízení; správní řízení a Rozhodnutí je z tohoto důvodu zjevně nezákonné a zmatečné.

3)

Správní orgán obdržel již dne **30. 5. 2023** souhlasné závazné stanovisko Policie České republiky ve smyslu ustanovení § 37a odst. 3 písm. a) zákona č. 13/1997 Sb. a dne 1. 6. 2023, 14. 6. 2023 a **12. 7. 2023** (správní orgán uvedl několik dat a není zřejmé, které je reálně datum doručení stanoviska) obdržel souhlasné závazné stanovisko drážního správního úřadu, ve smyslu ustanovení § 37a odst. 3 písm. b) zákona č. 13/1997 Sb.

Dle textu důvodové zprávy k ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb., sněmovní tisk č. 673/0, kterým byla předložena vládní novela zákona, schválená jako zákon č. 403/2020 Sb., kterou lze využít jako výkladovou pomůcku, slouží závazná stanoviska dle ustanovení § 37a odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., k tomu, aby měl správní orgán doloženo splnění kritérií dle ustanovení § 37a odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., když důvodová zpráva uvádí: „K posouzení tohoto kritéria bude dávat závazné stanovisko drážní úřad. Ke vhodnosti trasy se bude vyjadřovat závazným stanoviskem Policie České republiky.”

Dle ustanovení § 149 odst. 1 SŘ, je závazné stanovisko úkon učiněný správním orgánem na základě zákona, který není samostatným rozhodnutím ve správním řízení a jehož obsah je závazný pro výrokovou část rozhodnutí správního orgánu.

Správní orgán nerespektoval závazné stanovisko Policie České republiky a drážního správního úřadu a rozhodl v rozporu s těmito závaznými stanovisky.

Nerespektoval-li správní orgán závazná stanoviska dotčených správních orgánů, které byly souladné s návrhem Správy železnic, nerespektoval ustanovení § 149 SŘ a rozhodl v přímém rozporu s tímto ustanovením.

4)

Dle ustanovení § 37a odst. 1 zákona č. 13/1997 Sb., správní orgán k žádosti dle § 37a zákona č. 13/1997 Sb., rozhodne – a nemá volbu v rámci svého postupu, tedy nemá správní uvážení o svém postupu – jsou-li splněny podmínky dle § 37a odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 13/1997 Sb.

Dle ustanovení § 37a odst. 3 písm. a) a b) zákona č. 13/1997 Sb., slouží k potvrzení splnění podmínek dle § 37a odst. 1 písm. a) a b) zákona č. 13/1997 Sb., závazná stanoviska Policie České republiky a drážního správního úřadu.

Nejpozději dne 12. 7. 2023 měl správní orgán zjištěny všechny rozhodné a potřebné skutečnosti k vydání rozhodnutí, když nejpozději ten den obdržel souhlasné stanovisko drážního správního úřadu – souhlasné stanovisko PČR a souhlasné stanovisko drážního správního úřadu mu k vydání rozhodnutí plně postačovalo, jak jednoznačně stanoví § 37a zákona č. 13/1997 Sb. i přes to správní orgán nerozhodl a postupoval jinak.

Prováděl-li správní orgán ve věci místní šetření a zjišťoval-li stav věci, pak s ohledem na právní úpravu nutně prověřoval okolnosti, které již měl pro něj závazně zjištěny v rámci závazných stanovisek, jak stanoví právní úprava a tyto úkony byly zcela nadbytečné (nadbytečnost ostatně sám potvrdil, když v rámci odůvodnění na straně 2 Rozhodnutí uvedl, že je mu místní situace známa) – **uvedeným postupem nejen že nerespektoval ustanovení § 37a odst. 3 zákona č. 13/1997 Sb., nerespektoval ani ustanovení:**

- **§ 2 odst. 2 SŘ, když zjevně vedl správní řízení bez ohledu na právní úpravu a zákonem stanovené limity;**
- **§ 3 SŘ, když prováděl zjištění o okolnostech, které již měl dle zákona v potřebném rozsahu k dispozici, když se pouze necítil být (nutno doplnit v přímém rozporu s ustanovením § 149 SŘ) vázán závaznými stanovisky, a které tedy nebylo potřebné a nezbytné;**
- **§ 6 odst. 1, 2 SŘ, když zjevně nevyřizoval věci bez zbytečného průtahu, ale naopak, činil vše pro to, aby řízení až absurdně prodloužil a skutečné účastníky řízení, nikoli ty domnělé, tak v rozporu s odstavcem 2 zbytečně nad nutný rámec zatěžoval;**
- **§ 149 SŘ, když, jak bylo uvedeno, nedbal závěrů závazných stanovisek a rozhodl v přímém rozporu s těmito stanovisky;**
- **§ 68 odst. 3 SŘ, když rozhodl v přímém rozporu se závaznými stanovisky, aniž by uvedené jakkoli věcně odůvodnil, či doložil (nehledě na to, že nezohlednění závazného stanoviska je v rozporu s ustanovením § 149 SŘ), když odůvodnění myšlenkových úvah správního orgánu je nezbytnou náležitostí správního rozhodnutí, kdy zde bylo jisté co odůvodňovat (nedodržení zákonných lhůt, nerespektování závazných stanovisek, a podobně).**

Správa železnic považuje vady správního řízení a jejich až toxickou kombinaci, svědčící zjevně o přezíravém přístupu k návrhu Správy železnic za natolik podstatné, že má za to, že Rozhodnutí je až nepřezkoumatelné, když správní orgán jako by právní úpravu řízení dle ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb., snad ani neaplikoval a jen se jí volně inspiroval, když nad to zjevně pro Rozhodnutí využil a v rozporu se zákonem opatřoval podklady, které nebyly třeba a činil tak zjevně veden zájmem na tom aby návrhu nemusel vyhovět.

Upozorňujeme, když současně jde o další vadu postupu správního orgánu, že správní orgán je vázán ustanovením § 8 SŘ postupovat v zájmu principů dobré správy a je rovněž povinen zohlednit ustanovení § 4 odst. 1 SŘ, dle kterého je veřejná práva službou veřejnosti – nejde tedy u autokratické a vrchnostenské poskytování „milostí“ ze strany nadřízeného orgánu – účastník řízení má právní úpravou garantována práva; v řízení dle ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb., má za splnění zákonných podmínek navrhovatel nárok na vydání kladného rozhodnutí

a v rámci tohoto řízení bylo splnění podmínek doloženo závaznými stanovisky, od nichž se správní orgán neměl a nemohl odchýlit (např. hodnotit věc jinak) – za této situace měla Správa železnic nárok na vydání souhlasného rozhodnutí o zrušení železničního přejezdu, jakékoli jiné rozhodnutí je nutně nezákonné.

V řešeném případě nemá správní orgán žádný prostor – a právní úprava to stanoví zcela jednoznačně – pro správní uvážení, a i jeho aplikace byla nutně v přímém rozporu s právní úpravou vedení řízení dle ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb., uvedené správní orgán buď nepochopil, nebo odmítl zohlednit – pro Správu železnic je otázkou, která z naznačených variant je horší.

5)

Správa železnic nemá za nezbytné a nutné se vyjadřovat ke stanoviskům osob, které správní orgán považoval za domnělé účastníky řízení, pokud postupoval v přímém rozporu s vymezením okruhu účastníků dle ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb., neb zjevně jednal se subjekty, kteří nejsou účastníky řízení.

Správní orgán se nezabýval ani tím, že by případně osoby, se kterými jednal, jako s domnělými účastníky, ztotožnil se zákonem stanovenými účastníky řízení, jak jsou vymezeni v ustanovení § 37a odst. 2 zákona č. 13/1997 Sb., čímž celé, již tak jeho postupem zmatečné řízení, pouze dále znevěrohodnil.

Stanoviska a argumenty těchto osob, které dle právní úpravy neměly a nejsou účastníky řízení, považujeme s ohledem na právní úpravu za bezpředmětné a nemělo k nim být přihlédnuto.

Za totožně pro řízení nevýznamná považujeme i stanoviska a závěry správního orgánu, činěné ve věcech, které si správní orgán dle citovaného ustanovení není s to sám posoudit, když k jejich posouzení je zavázán obstarat závazné stanovisko (a už vůbec tyto skutečnosti správní orgán nemůže posuzovat bez ohledu na obdržená závazná stanoviska, jako by jich nebylo a v rozporu s nimi) – správní orgán je vázán, jak stanoví ustanovení § 2 odst. 1 SŽ, zákony a ostatními právními předpisy, je to ostatně projev nepřekročitelného limitu působení státní moci dle ustanovení čl. 2 odst. 2 Listiny základních práv a svobod, dle kterého lze státní moc uplatňovat jen v případech a mezích stanovených zákonem a to způsobem, který zákon stanoví – při zohlednění naznačené limity postupu správního orgánu jednoduše není právně možné, aby správní orgán zákon posuzoval oblasti, které má posoudit jiný správní orgán, zákonem jednoznačně vymezený, nad to označený za dotčený orgán vydávající závazné stanovisko.

Postup správního orgánu je v uvedeném ohledu zjevně nezákonný a svědčí o zřejmém nepochopení smyslu a účelu právní úpravy ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb.

6)

Dovodil-li snad správní orgán, když náznaky naznačeného závěru snad jsou v rámci odůvodnění patrné, že v místě neexistuje pozemní komunikace, která by křížila dráhu (správní orgán spekuluje o pokračování/nepokračování pozemní komunikace za dráhou, atd.) – kdy k naznačenému měl správní orgán dojít na základě dle našeho názoru v rozporu se zákonem opatřených vyjádření osob, které zjevně nebyly účastníky řízení – pak k naznačenému předkládáme, jakkoli nemáme za to, že by takový závěr byl na místě, a to s ohledem na závazné stanovisko PČR, že neexistuje-li v místě pozemní komunikace, jak snad naznačuje správní orgán (Správa železnic se s takovým závěrem neztotožňuje), pak nutně nejde o křížení dráhy s pozemní komunikací, dle ustanovení § 6 zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách a dle ustanovení § 37 zákona č. 13/1997 Sb. – pak by jistě správní orgán nemohl ve věci návrhu rozhodnout; v takovém případě by ale nutně platilo, když dle ustanovení § 4a odst. 2 písm. b) zákona č. 266/1994 Sb., o dráhách, pouze místa dráhy a jejího obvodu v místě křížení dráhy s pozemní komunikací jsou veřejně přístupná, že žádná osoba – tedy ani vlastníci navazujících pozemků – nejsou oprávněni do obvodu dráhy vstupovat.

Tedy, dovodil-li by snad správní orgán – když znovu opakujeme, že v tomto ohledu je jeho argumentace nejasná, rozporná se závazným stanoviskem PČR a názorem Správy železnic – že řešené křížení není úrovnovým křížením dráhy a pozemní komunikace

ve smyslu právní úpravy (když by neexistovala pozemní komunikace, která by v místě křížila dráhu), pak by zřejmě nešlo o křížení dráhy ve smyslu ustanovení § 37 zákona č. 13/1997 Sb. a nebylo by pro odstranění konstrukce na dráze nutné souhlasné rozhodnutí správního úřadu dle ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb. - v takovém případě pak ale nutně lze konstrukci odstranit i bez rozhodnutí dle ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb., a to pouze na základě projednání věci věcně příslušným stavebním úřadem ve věci stavby dráhy; v každém případě pak nikdo (ani vlastníci navazujících pozemků!!!) není oprávněn na dráhu v místě řešeného křížení dráhy vstupovat, když každý takový vstup je porušením zákona o dráhách.

Správa železnic má za to, že naznačená argumentace, kterou správní orgán okrajově naznačuje, je v rozporu se zájmy vlastníků pozemků, když tito ztratí veškeré garance přístupu ke svým pozemkům, které jim jinak poskytuje ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb., nad to by zjevně jejich dosavadní postup, spočívající ve využívání řešeného železničního přejezdu, označil správní orgán za nezákonný, když nejde-li o úroňové křížení (není-li v místě pozemní komunikace), pak nikdo není oprávněn na dráhu vstupovat a tu to překračovat.

7)

Správa železnic co nejrozhodněji odmítá závěr správního orgánu, který v rámci odůvodnění uvedl: „Z výše uvedených úvah vyplývá, že ze strany žadatele byly předloženy obecné, formální argumenty obhajující jednostranný zájem o zrušení předmětného železničního přejezdu, aniž by žadatel blíže posoudil existenci vhodné náhradní objízdne trasy, a to zejména ve smyslu § 2 a § 7 zákona o pozemních komunikacích. Naproti tomu důvody hovořící pro jeho zachování shledal správní orgán jako důvody korespondující s veřejným zájmem.“.

Správa železnic při formulování návrhu vycházela z textu ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb., a všechny rozhodné okolnosti, které jsou dle uvedeného ustanovení nezbytné a které postačují k vydání rozhodnutí, doložila – jaké jsou důvody správního orgánu, aby označil náš návrh za založený na „obecných, formálních argumentech obhajujících jednostranný zájem, aniž bychom zvážili náhradní trasu a ustanovení § 2 a § 7 zákona č. 13/1997 Sb.“ nechápeme a tyto důrazně rozporujeme.

Je to naopak správní orgán, který zcela zjevně nepochopil ustanovení § 37a zákona č. 13/1997 Sb., když řízení vedl, jak vedl – tedy zjevně bez zohlednění tohoto ustanovení; je to zjevně správní orgán, který neviděl a neřídil se závazným stanoviskem PČR, které mělo posoudit a pro správní orgán závazně posoudilo okolnosti existence náhradní trasy a tuto potvrdilo a je to rovněž a opět jen a pouze správní orgán, který na místo respektování právní úpravy a jí vymezených veřejných zájmů, mimo jiné zájmu na zajištění bezpečnosti provozování dráhy a drážní dopravy (např. dle ustanovení § 22 odst. 1 písm. a) zákona č. 266/1994 Sb.), které je povinen dle ustanovení § 2 odst. 4 SŘ zohlednit, který na zákonem výslovně stanovené povinnosti zcela rezignoval a tyto pomínil.

Pokud by správní orgán znal zákonem vymezený smysl a účel závazného stanoviska PČR, které obstaral, nemohl by napsat, co napsal, když toto závazné stanovisko pro správní orgán všechny okolnosti, o kterých hovoří nutně posoudilo (proto je také v řízení opatřováno).

8)

Ze všech shora uvedených důvodů, když správní orgán zcela zjevně a prokazatelně postupoval v přímém rozporu s ustanovením § 37a zákona č. 13/1997 Sb., a i v rozporu s dalšími citovanými právními předpisy, zejména zákonem č. 500/2004 Sb., správní řád, a když se všech shora uvedených důvodů je Rozhodnutí zcela zjevně nezákonné a zmatečné.

Správa železnic navrhuje, aby odvolací správní orgán pro nesoulad odvoláním napadeného Rozhodnutí se zákonem č. 500/2004 Sb. a zákonem č. 13/1997 Sb., rozhodnutí Městského úřadu Luhačovice sp. zn. 6349/2023/261, č. j. MULU –

11407/2024/26/JaM ze dne 21. 3. 2024 změnil a žádosti vyhověl, případně, aby toto rozhodnutí zrušil a věc vrátil správnímu orgánu prvního stupně k dalšímu řízení.

Ing. Jiří MACHO

ředitel Oblastního ředitelství Ostrava

Ověřovací doložka změny datového formátu dokumentu podle § 69a zákona č. 499/2004 Sb.

Doložka číslo: 4515157

Původní datový formát: application/pdf

UUID původní komponenty: ba65857e-14ad-4d1b-b8df-6888840e5997

Jméno a příjmení osoby, která změnu formátu dokumentu provedla:

System ERMS (zpracovatel dokumentu Věra CHMELÍČKOVÁ)

Subjekt, který změnu formátu provedl: Správa železnic, státní organizace

Datum vyhotovení ověřovací doložky: 03.04.2024 11:59:00

e220af83-9aae-4d60-a803-ad66bd3de3cc